



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Annvs Diervm Memorabilivm Societatis Iesv. Sive
Commentarius quotidianae virtutis, notabilem vnius, vel
plurium in Societate vitâ functorum, virtute quapiam
insignium memoriam in menses diesque ...**

Nádasi, János

Antverpiae, 1665

II. Die Novembris.

urn:nbn:de:hbz:466:1-9625

II. DIE NOVEMBRIS.

P. GEORGIVS
COLIBRANT.

1. Nouemb.
Belga Duaci.
1609.
ætat. 70.
Societ. 40.

Quotidie à nonâ ad 10. noctis de
4. nouissimis constanter medi-
cabatur. Quotidie, vel cilicium
gestabat, vel per quartam horæ partem
se cædebat, idque pro se, ac iis, quos
confitentes audiebat. Si quando ali-
quid consueta afflictationis omisit,
aut ad aliquod animi laxamentum est
missus, eueniebat illi aliquid quod il-
lum acerbius affligebat quàm vlla
sponte suscepta sui vexatio. Modum
ponere tot suis mortificationibus ius-
sus, parere quidem se velle respondit,
sed prædixit Deum id suppleturum.
Et verò diros calculi dolores mox per-
sensit. Sæpè illi in ore familiare illud
acroama: *Ad vitam eternam*. quibus
verbis omnia condiebat, incipiebat
absoluebat. In morbo semper id age-
bat, vt dolores suos Deo assidue con-
secraret, aliquam misericordiæ parti-
culam petens à Deo sibi etiam refer-
uari, ac iudicia Dei timens. Si ei nego-
rij quidpiam commendaretur, ad pre-
ces etiam afflictationes corporis ad-
iungebat, & benè de negotio sperare
iubebat. Bono euentu idem agebat, si
quem Deo lucrifacere niteretur. Quid-
dam iuris studiosus Duaci cum effræ-
nate viueret, bis per quietem vidit se
diuino tribunali sisti, ac dici sibi audi-
uit: *Horrendum est incidere in manus
Dei viuontis*. Itidem consiliùm illi da-
tum, vt ea quæ viderat, cum quodam
de Societate (quem istic videbat) con-
ferret. Aduolauit ad templum Socie-
tatis vt primum à somno est experre-
ctus, & ignotam hactenus P. Geor-

gium Colibrant, vt vidit, eundem ip-
sum esse agnouit quem viderat per
quietem: ac ita eius ope suis rebus
consultuit.

P. ALOYSIVS
PONCE.

Roderici Ponce Ducis de Arcos fi-
lius: & tamen in Societate tam
infra omnes abiectus atque si omnium
seruus esset, non frater. Vnde amabi-
lis omnibus, omnium obsequiis prom-
ptam voluntatem, & manus offere-
bat, ac dabat. Emicabat in eius vesti-
bus, & in conclau singularis quædam
indoles amata ab eo paupertatis; à
qua ne vel in minimo recederet, nihil
omnino aded tenue erat quod accipe-
re vel dare auderet, nisi petita prius il-
faciendi facultate. Vt orationi morti-
ficationem coniungeret, non nisi de
genibus orabat. Confessionali sedi tam
diligenter aderat, atque si hoc (vt ai-
unt) mensæ titulo in Societate alere-
tur, alias pane indignus. idque perse-
ueranter agebat etiam cum vel præfes-
set Collegiis, vel ad populum dicendi
officium sustineret. Libenter illum au-
diebant externi; libenter ab illo rege-
bantur nostri. Morbum extremum è
laboribus inter sacras expeditiones
exantlatis traxit. Mortis nuncium à
medico cum tanta exultatione acce-
pit, vt se de lectulo proripere ad eius
pedes osculo honorandos voluerit ge-
stiens gaudio, quod etiam tunc lucu-
lenter restatus est, quando sub extre-
mum in hæc verba erupit: Benedi-
ctus Deus, qui me beneficio tanto
dignatus est, vt desideratam illam ho-

Hispanus
Granatæ.
2. Nouemb.
1611. ætat.
46. Soc. 30.

Humil.

Paupertas.

Oratio.

Mortis.

K K k ram

ram vicinam videam quâ moriar in eius domo.

P. IACOBVS

FRANCISCVS.

Gallus. 2.
Non. 1639.
ætat. 63.
Societ. 44.

Mors.

Mortis des-
iderium.

Hunc virum cælestis Theologiæ apprimè peritum, & ingenio iuxta, virtuteque præstantem, morbus inuenit in ea lucubratione, quâ rhythmicam paraphrasim scribebat in illa cantici Ezechie. *Præcisæ est, velut à texente vita mea.* Opraauerat, petieratque à Deo sapius, atque impensius iampridem verum desiderium moriendi; quod etiam impetrauit. Quare mortis vicinæ gaudiis plenus centies Deo se obtulit, verbis illis centies repetitis. *Suscipe me, Domine secundum eloquium tuum, & cæruam.* Ita decessit, ut iis qui morientem videbant dicatur moriendi desiderium inieoisse.

P. LAURENTIUS

PASSOKIUS.

Silesius in
Castris. 2.
Nov. 1642.
ætat. 42.
Societ. 18.

B V.

Bides.

Præclaræ in castris operæ vtiliter posita veluti pretium tulit nobilem mortem Laurentius. Etenim cum tribuni in Lipsiensis pugna vulnerati confessionem exciperet, ab hoste hæretico victore deprehensus, & quis esset interrogatus, ac **MARIAM** Deiparam execrari iussus, se Sacerdotem Orthodoxum professus, **MARIAM** verò non tantum nolens execrari, sed & summis, quibus poterat laudibus extollens, ab exacerbato per eam audaciam hoste, gladio percussus, & glan- de plumbeâ eodem in loco peremptus est. In Societate Ministri ac Rectoris munis laudatè functus, non semel etiam ob fidem extortis, eiusdem amore non pauca & tulit, & fecit,

P. MATTHÆVS

CRAMERVS.

Idem dies eodem loco causâ non dispari extinctum vidit P. Matthæus Cramerum, cum ex equo desiliens aures præberet peccata confitenti tribuno Catholico eadem in pugna faucio & mortem opperienti.

Bohemus
ibid. eodem
die.

PETRVS

DE ARTIAGA COAD.

Cum ætate iam prouectior, & nobilitate ac virtute spectabilis Societatem expeteret, oblatum sibi Sacerdotum gradum non admisit, impiger ad labores. Et licet foris mensæ lauriori ac somno fuisset assuetus; non nisi post alios mensam adibat: & ante alios è lecto surgebat; quò plus otij posset orando Deo impendere. Etiam 60. iam annos natus, quotidie se flagro cædebat, tum quoque cum febris quartanâ laboraret. Pro vnico quem foris è matrimonio susceperat filio Deum enixè orauit vt Societatem iniret, & obtinuit. Is fuit P. Manuel de Roxas vir literis & rectione inter nos insignis. Erga animas purgatorij liberalis fuit quantâ poterat industriâ, variis, & quotidianis erga illas officiis. Vita per dies plures absq; vllò arteriæ pulsu (qui quidem notari potuerit) stupentibus, & causam variè disquirentibus medicis, illi producta est vsque ad noctem quæ inter Sanctorum omnium & mortuorum dies media est. Maurus illius olim seruus, cum dominum suum in culina Christi mancipium factum videret, flebat præ tenero sensu lætitiæ, magnâ & ipse virtute laudatus. Ferunt Patrum cuiuspiam in eodem Collegio indicatum diui-

Hispanus
Vallisoletis
2. Nouemb.

Humil.

Oratio.

Mortific.

Mors.

Purgator. diuinitus, Petro id animas purgararij migraret, quasi pro premio suæ beneficentia erga illas. obtinuisse à Deo, vt nocte illâ de vita

III. DIE NOVEMBRIS.

P. ANTONIVS PINAS.

3. Nouemb. Lusitanus Eboræ. 1608. ætat. 71. Soc. 48.

Vocatio.

Charitas.

Zelus.

Operarius.

Cassitas.

Mortific. erga cõsang.

GRacili nimirum erat corpore, ac idcirco ad Societatem non admittebatur. Ille verò constanter negabat se alio instituto viuere velle. Medicis tres, vel summum quatuor annos victurum dicentibus; At ego, inquit Antonius, & in Societate viuam, & vobis omnibus ero superstes. Et dixit ex vero. Ter se ad obsequia peste tactorum in periculum dedit; & subiit labores longè grauissimos. Iam illi obrepebat extremus morbus; quo pridie quàm prosterneretur cum se fractum aduerteret, à Ministro petiit facultatem cubicum ante alios concedendi; sed id P. Rectori negauit indicandum; ne, inquit, si quis æger hac fortè nocte ad confitenda peccata quempiam de nostris deposcat, relicto me per speciem ægritudinis, deligat alium. Impuram fœminam ausam quiddam petere quod non decet; ipso vultu conterruit, fregitque petulans illud consilium. Fratris germani literas, itaut venerant obsignatas per tres annos in cubiculo habuit, ijs pro atramentario tegendo vsus.

P. MELCHIOR DE SANIVAN.

Hispanus Hispali. 3. Nou. 1609. ætat. 67. Societ. 46.

INnocens illi iam inde à puero integritas, quam nobilis, & ad pietatem propensa indoles exornabat. Quatuordecim annos natus iam duas horas

dabat quotidie orandi studio: & quartâ qualibet ac sextâ feriâ, pane tantum frigidâque reficiebatur; ciliciolis quoque, catenulis ferreis, ac flagris in se plus quàm pro ætate illâ seuerus. E tyrocinia suis reddi debuit, vt furens parentis, viri nobilis, animus tranquillaretur: at ille voto concepto se obligauit ad redeundum. id quod & præstitit. Multis illum dæmon appetiit, etiam vocibus eum territans: at ille orauit, & vicit. Inde Philosophiæ ac Theologiæ docendæ, tum gubernandis Collegiis, & Domui Professæ Hispalensi, ac Vice-Prouinciæ Sardinia admodus, vbique præstantis viri partes impleuit. Boëticam quoque rexit Prouincialis, & mirâ suauitate vindex optimæ disciplinæ. Nullum diem sine linea, id est sine sui afflictatione insigni, præterire passus, quotidie se verberibus accipiebat: quotidie conscientiam expiabat: & diuino sacrificio profusis lachrymis operabatur. Vesperis verò claudebat diem quotidianâ mortis velut iam iam imminentis, eumque ad immortales vel pœnas vel præmia translaturæ memoria.

Oratio. Mortific.

Vocatio.

Mortific.

Confessio. quotid.

Mort.

P. GEORGIUS COMBES.

Iuenturi ad litteras erudiendas, Imissionibus habendis, pietati vbique seminandæ valde idoneo erat ingenio. Sanis, agrisque militibus dum operam omnem præstaret, morbo correptus, & extinctus est. Tutella, San-
KKk 2 monia.

Gallus in opp. Pontis de Ciroy. 3. Nou. 1621. ætat. 39. Societ. 15. *Charitas.*